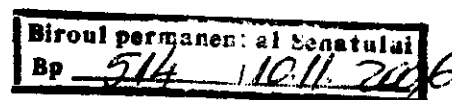

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3384
03.11.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii 544 din 12 octombrie 2001 privind liberul acces la informațiile de interes public*, inițiată de domnul senator Marius Marinescu din Grupul parlamentar al Alianței DA (Bp. 514/2006).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă reglementează completarea art. 21 din *Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public*, cu un nou alineat, alin. (4), în sensul responsabilizării demnitarilor, astfel încât refuzul accesului la informațiile de interes public să angajeze nu numai răspunderea persoanei din compartimentul relații publice, desemnată pentru aplicarea prevederilor legii, ci și pe cea a conducătorului autorității sau instituției publice.

II. Propuneri și observații

1. Legea nr. 544/2001 stabilește procedura concretă prin care cetățenii, în aplicarea dreptului constituțional la informație, au acces la informațiile de interes public pe care le solicită. Art. 21 din lege conține prevederi referitoare la modul în care autoritățile și instituțiile publice asigură accesul la informațiile de interes public, precum și constituirea ca abatere disciplinară a refuzului explicit sau tacit

de a furniza informațiile solicitate de către angajatul desemnat pentru aplicarea prevederilor acestei legi.

În opinia noastră, stabilirea prin lege a modalităților concrete de asigurare a accesului la informațiile de interes public solicitate, printr-un anume compartiment sau de către anumite persoane desemnate, nu reprezintă o imunitate a conducătorilor autorităților publice și nicio situație a acestora mai presus de lege. Între angajatul desemnat de autoritatea sau instituția publică să asigure aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și conducătorul autorității publice respective există raporturi ierarhice, fiecare având drepturi și obligații stabilite prin lege.

Conform art. 4 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, atribuțiile, organizarea și funcționarea compartimentelor specializate de informare și relații publice se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a autorității sau instituției publice respective, iar potrivit art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001, răspunderea disciplinară a funcționarului desemnat pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 se stabilește conform Statutului funcționarilor publici, statutelor speciale sau, după caz, Codului muncii.

2. Împotriva refuzului explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități publice pentru aplicarea Legii nr. 544/2001 se poate depune reclamație la conducătorul autorității publice, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință de către persoana lezată. Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de la depunerea reclamației și va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât și menținerea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat.

Pentru analiza reclamațiilor administrative ale persoanelor, vizând nerespectarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și ale normelor metodologice date în aplicarea acestei legi, la nivelul fiecărei autorități sau instituții publice se constituie o comisie de analiză privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public. Comisia de analiză va propune, în cazul în care reclamația este întemeiată, aplicarea unei sancțiuni disciplinare pentru personalul responsabil și comunicarea informațiilor de interes public solicitate. În cazul funcționarilor publici culpabili, comisia de analiză va informa despre rezultatul cercetării administrative comisia de disciplină a autorității sau instituției publice, care va propune aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare, potrivit legii.

Mai mult, în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale prevăzute de lege, fără a diferenția dacă este vorba de un refuz al angajatului sau al conducătorului autorității publice, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile

de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale. În situația în care se constată o culpă chiar a conducătorului autorității publice, acesta poate fi tras la răspundere pentru fapta proprie, în condițiile legii.

Considerăm că nu este posibilă instituirea unei sancțiuni pentru conducătorul unei instituții, sancțiune care să rezulte dintr-o faptă a angajatului instituției. Numai în măsura în care sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale prevăzute de Codul civil s-ar putea pune problema răspunderii instituției (în calitate de comitent, și nu a conducătorului ei, personal) pentru fapta prepusului său (funcționarul care nu furnizează informații).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului